

И показа му съсъ прѣста
Какъ Шарко хърхори.
— „Повардвай ся, углѣдвай ся,
„Чи псе-то ни й върло
„И назади узъртай ся,
„Дур' минемъ жгала.
А пѣкъ Ненчо ѣкъ поглѣдна —
Засмѣнѣ и зарадванѣ:
— „Мен' не мя й страхъ — азъ ся вардѣкъ,
Рѣче кѣтъ засраменѣ.
Тръгна Ненчо — напредѣ върви —
Дешка подирѣ него —
У рѣкъкъ си прѣчка държи
Рѣчи дѣ: „брани го....“
Достигнахъ на съдѣкъ-тъ:
Ненчо горѣ влѣзва,
А пѣкъ Дешка на вратѣ-тъ
Стари майци казва:
„Ето мамо гостѣ ни доди —
„Ненчо масторѣ-добровѣ.
— „Зготви сынко що Богъ дади —
„Пѣкъ какѣвъ е хубавѣ!...
Запретахъ, засукахъ
Скути и ракави:
Чести сыта затрипѣхъ —
Пити-тѣ готови.
Прѣсни пити пристѣргани,
Топли, начупени
Прѣсни яйца упражени
Цѣли нарядени.
Догдѣ Ненчо ся насрамя,
Догдѣ проговори,
Дѣдо Димо го приканя;
Да сѣдни на одри.
Ненчо еще ни е сѣдналъ,
Рѣкъкъ му цѣлуна —
Горѣ долу ни поглѣдналъ, —
И стара-та влѣзна.